

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลของการสร้างจินตภาพต่อภาวะซึมเศร้าของคนพิการ

ผู้เขียน

นางสุสกุล สิทธิดำรงค์

ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร.हरรรษา	เศรษฐบุปผา	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ชาลีนี	สุวรรณยศ	กรรมการ

บทคัดย่อ

ภาวะซึมเศร้าเป็นปัญหาทางด้านสุขภาพจิตที่พบได้ ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นจะมีผลกระทบต่อคนพิการเป็นอย่างมาก การช่วยเหลือเพื่อลดภาวะซึมเศร้าจึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญ การสร้างจินตภาพน่าจะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะใช้ช่วยเหลือคนพิการที่มีภาวะซึมเศร้าได้

การวิจัยทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสร้างจินตภาพต่อภาวะซึมเศร้าของคนพิการ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจำนวน 30 ราย แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคล้ายคลึงกันในเรื่องเพศ ระดับคะแนนภาวะซึมเศร้า และอวัยวะที่มีความพิการ กลุ่มทดลองได้รับการสร้างจินตภาพ กลุ่มควบคุมได้รับการดูแลตามปกติในสถานที่ทำการศึกษา เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย 1) แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป 2) แบบประเมินภาวะซึมเศร้าของเบ็ค (Beck Depression Inventory IA [BDI-IA]) แปลเป็นภาษาไทยโดยมุกดา ศรีรงค์ มีค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคเท่ากับ .81 และ 3) เทปการสร้างจินตภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ทดสอบความตรงตามเนื้อหาของเทปการสร้างจินตภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางเมื่อมีการวัดซ้ำ (two-way repeated measures analysis of variance) และสถิติทดสอบค่าทีชนิด 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (independent t-test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. คนพิการในกลุ่มที่ได้รับการสร้างจินตภาพมีค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะซึมเศร้าหลังการได้รับการสร้างจินตภาพสิ้นสุดทันที ต่ำกว่าก่อนได้รับการสร้างจินตภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะซึมเศร้าในระยะติดตามผล 1 สัปดาห์ ต่ำกว่าก่อนได้รับการสร้างจินตภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะซึมเศร้าหลังการได้รับการสร้างจินตภาพสิ้นสุดทันทีกับค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะซึมเศร้าในระยะติดตามผล 1 สัปดาห์ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ
2. คนพิการในกลุ่มที่ได้รับการสร้างจินตภาพมีค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะซึมเศร้าหลังได้รับการสร้างจินตภาพสิ้นสุดทันที ต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะซึมเศร้าในระยะติดตามผล 1 สัปดาห์ ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการสร้างจินตภาพสามารถลดภาวะซึมเศร้าของคนพิการได้ ดังนั้น การสร้างจินตภาพจึงน่าจะเป็นทางเลือกหนึ่งในการบำบัด ที่สามารถนำไปใช้ลดภาวะซึมเศร้าระดับเล็กน้อยถึงปานกลางในคนพิการ เพื่อป้องกันการเกิดภาวะซึมเศร้าที่รุนแรงและเป็นการส่งเสริมสุขภาพจิตให้คนพิการมีสุขภาพจิตดีขึ้น อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขตามอัธยาศัย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title Effect of Imagery on Depression Among Disabled Persons

Author Mrs. Susakul Sitdhidumrong

Degree Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)

Thesis Advisory Committee

Lecturer Dr. Hunsu	Sethabouppha	Chairperson
Lecturer Chalinee	Suvanayos	Member

ABSTRACT

Depression is a major health problem among disabled people. It's occurrence has a tremendous impact especially among people who are already physically disabled. Thus an intervention to reduce depression is necessary and important. Imagery is an alternative interventional strategy that can be utilized to reduce depression in disabled persons.

The purpose of this quasi-experimental research was to examine the effect of imagery among depressed disabled people. Thirty subjects were purposively selected and equally assigned into experimental and control groups. Subjects included similar gender, depression level, and disabilities. The experimental group received imagery training while the control group received usual care provided in their normal setting. Research instruments consisted of 1) Recording Form, 2) Beck Depression Inventory IA (BDI-IA) translated into Thai by Mukda Sriyoung, reliability obtained by using Cronbach's coefficient of .81, and 3) imagery training tape developed by the researcher and based on literature review. Content validity was confirmed by five experts and the Content Validity Index (CVI) was .92. Data were analyzed using descriptive statistics, two-way repeated measures analysis of variance, and independent t-test.

The results of the study revealed:

1. Immediately upon completing imagery training, disabled people in experimental group had a significantly lower score of depression than before receiving imagery training, at a level of .01. One week later disabled people in the experimental group had a significantly lower score of depression than before receiving the imagery training, at a level of .001, and there were no significant scores of depression between immediately completing imagery training and one week follow up; and
2. Disabled persons in the experimental group after receiving the imagery training immediately had depression scores statistically and significantly lower than that of the control group, at a level of .05. The two groups were not significantly different one week after completing the training.

The results of this study indicate that imagery training can reduce depression in disabled persons. Therefore, imagery training could be used in preventing severe depression and promoting an increase in the mental health of disabled persons.